

Overbevisning om, at Gendarmeriloven er nyttig og nødvendig, og at det er saa nødvendigt at have dette Statspoliti, at man meget nødig vilde se det slaaet ihjel. Det er jeg meget tilbøielig til at tro, er Tilfældet, og jeg mener saaledes ikke, at man kan sige, at dette er Regjeringens Skyld, eller at man kan gaa ud fra, at Landstinget ikke skulde have en selvstændig Mening om Nytten og Betydningen af Gendarmerne. Jeg tror i det Hele taget ikke, at man kan sige, at Landstinget i de senere Aar er optraadt saaledes, at man kunde tro, at det ikke var i Stand til at danne sig nogen Mening om de store og vigtige Spørgsmaal, som ligger Folkethinget og Landstinget imellem. — Hertil skal jeg for mit Bedkommende indskrænke mig, idet jeg kun endnu skal udtale en Betsagelse over, at Thinget ikke ønsker at behandle dette Lovforslag, som, hvis det blev behandlet med god Villie, efter min Mening vilde kunne medvirke til at føre os ud over en af de Vanskeligheder, som vi ere i. Jeg opfatter det som en bestemt Tilkjendegivelse af, at man her for Tiden ikke ønsker at medvirke paa nogenjomhelst Maade til, at Situationen kan blive anderledes end den er, men saa tror jeg ogsaa, at den vil blive fortsat akkurat paa samme Maade, saa længe de Herrer ønske, den skal blive ved.

Justitsministeren (M e l l e m a n n):

Jeg maa begynde med at gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) har misforstaaet mine Udtalelser ved denne Lovs Forelæggelse, naar han mener at kunne fortolke dem saaledes, at jeg skulde have sagt eller ment, at Lovudkastet er et Stykke Gendarmerilov. Mine Udtalelser ved Sagens Forelæggelse gaa ikke ud paa Andet end paa at hævde, at der er den Forbindelse, og ingen anden, mellem Gendarmeriinstitutionen og denne Lov, at man, naar Gendarmeriinstitutionen falder bort, være sig paa den ene eller paa den anden Maade, vil staa overfor en Trang, som bør være afhjulpen, eller som man i alt Fald bør have taget Bestemmelse om, hvorledes man vil afhjælpe, forinden den pludselig vælter ind paa En. De Ytringer, jeg fremkom med ved Sagens Forelæggelse, tror jeg, naar de læses fordomsfrit, ikke kunne fremfalde anden Forestilling, end den. Der

er kun den Forbindelse mellem Gendarmeriloven og denne Lov, at man, naar man maa sige sig selv, at Gendarmerilovens Ophør maa komme en Gang, da maa spørge: hvad saa? Saa er, naar man tænker sig denne Institution borte, den nuværende Ordning af Politivæsenet, efter min Mening, ganske uheldstgjørende. Og derfor har jeg ment, at det ingenlunde var ubetimeligt, at man drøftede dette Spørgsmaal, og drøftede det, saavidt muligt i Ro og Fred. Jeg ser ikke, at der er nogen anden Forbindelse mellem denne Lov og Gendarmeriloven, thi det, at denne Lov foreslaar et Statspoliti, kan jo ikke berettigede til at sige, at den er identisk med Gendarmeriloven. Det, der er Hovedforskjellen, er, at denne Lov foreslaar et civilt Politi. Ethvert civilt Politi maa, naar det udgjør et større Hele, naturligvis have en streng Organisation, der nærmer sig til den militære. Saaledes er jo Forholdet med Kjøbenhavns Politi f. Ex. Og naar man i visse Henseender i dette Lovforslag har, indtil videre, laant forskjellige Ting af den militære Lovgivning, er det, saaledes som jeg har udtalt det i Bemærkningerne til Lovforslaget, ingenlunde, fordi jeg i og for sig lægger Vægt paa, at disse Ting skulde være militært ordnede, men det er, fordi der ikke haves noget Andet at holde sig til, indtil man faar skabt en ny speciel Lovgivning paa dette Omraade, og til at tilvejebringe en saadan speciel Lovgivning, har jeg ogsaa erklæret mig fuldkommen villig. Det altsaa, at Korpsen, indtil videre, maa staa under den militære Straffelov samt under militær Disciplin, og at de militære Regler om Indkvartering, indtil videre, maa gjælde, er kun en Nødhjælp, som vi ere henviste til, fordi vi mangle andre Regler i Lovgivningen, men det er ingenlunde Noget, som jeg betragter som principelt ved et Statspoliti. Derfor er det heller ikke en Omstændighed, hvorpaa man kan bygge den Paastand, at det, som dette Lovforslag foreslaar, i Virkeligheden er et Stykke Gendarmerilov. Da jeg ikke kan anerkjende, at der er nogen Forbindelse mellem dette Lovforslag og Gendarmeriinstitutionen undtagen den, at dette Lovforslag gaar ud paa at afhjælpe den Mangel ved vor Politioorganisation, som vil komme frem, naar Gendarmeriloven hører op, saa kan jeg naturligvis heller ikke paa nogen Maade gaa